

[Krag.]

inden for et reduceret Medlemstal, idet en saadan Ændring teoretisk ikke vilde frembyde nogen som helst Vanskelighed.

Jeg vil meget haabe, at Tiden nu er inde til, at disse Problemer i det Udvalg, som nu bliver nedsat, kan optages til Prøvelse og forhaabentlig ogsaa en Prøvelse, som kan føre til betydende Ændringer, thi jeg tror, at hvis man venter ret længe med at tilvejebringe saadanne, vil det kunne faa saare skadelige Følger baade inden for disse Mure og uden for i det politiske Arbejde.

Jeg tillader mig derfor at anbefale, at de af mig rejste Spørgsmaal optages til Overvejelse i et kommende Udvalg, hvor der ogsaa vil være Anledning til at rejse Problemer af anden Art end dem, jeg her har peget paa, ved Udfærdigelsen af Valglovens enkelte Bestemmelser, men som jeg allerede har sagt, skal jeg ikke trætte Tinget med disse Enkeltheder, men udtale Haabet om, at der i det kommende Udvalg bliver Lejlighed til ogsaa at fremføre dem og at faa dem drøftet med Velvilje i Retning af at naa et Resultat.

Carsten Raft: For Det konservative Folkeparti kan der ikke være Grund til andet end at ønske dette Lovforslag i uændret Form en hurtig Gang gennem Rigsdagen. Saadan som det foreligger, er der heller ingen Grund til den store Diskussion, som aabenbart søges rejst omkring Valglovens Principper. Dette er i Realiteten en Videreførelse af den Valglov, vi har i Øjeblikket, det er en teknisk Ændring, som er nødvendig, det er en à-jour-Føring, som Forholdene har nødvendiggjort, og som man maa gaa til, hvis man ikke pludselig skal staa over for den Situation ikke at have Suppleanter at sætte ind paa Rigsdagen i forekommende Tilfælde.

Den er en Videreførelse af en Valglov, som vi kun har Grund til at beholde, som den er. Mit Parti og dets Folk, ganske særligt det ærede Medlem Hr. Korsgaard, har haft afgørende Indflydelse paa dens Udvikling i sin Tid i 1920. Vi har ment, at det System, der er skabt, i det hele og store har virket gunstigt og heldigt. Jeg vil dog mene, at Kravet om Retfærdighed og retfærdig Repræsentation for de forskellige Anskuelser i Befolkningen er nok saa vigtigt som det, om Vælgerne de enkelte Steder uden at sætte sig ind i Tingene helt kan forstaa, hvordan det ene og det andet foregaar, og jeg vil da ogsaa tro, at det heldigste Grundlag for en Rigsdagsmand vil være; at

han har et større Antal Stemmer end en Mand, der ikke er blevet valgt, betydeligt vigtigere, end om der skulde udvikle sig en lille Smule Konkurrence mellem Partier eller Kandidater. Og den Konkurrence, som det ærede Medlem Hr. Krag pegede paa, bestaar netop i, at Kandidaterne inden for det samme Amt konkurrerer om, hvem der skal have flest Stemmer; deraf kommer Konkurrencen, som blev paa-klaget.

Med Hensyn til de smaa Partier er det lidt vanskeligt paa samme Tid at sige, at de skal have frit Løb, og at ønske dem begrænset. Et eller andet Sted maa der naas en Grænse, og jeg vil tro, at den Grænse, der er sat i Øjeblikket, er heldigt og rigtigt sat.

Videreførelsen er nødvendig, siger jeg, fordi man pludselig kan komme til at staa over for det en Dag at mangle Suppleanter her til Tinget. Det er en Fortsættelse af en Udvikling, som fandt Sted ganske faa Maaneder efter, at Valgloven var blevet vedtaget, nemlig fra 11. April til 28. Juni, idet man allerede dengang var klar paa, at man maatte gaa fra Amtet over til Omraadet for at hente Suppleanter — saa vidt jeg husker, var det netop, fordi der var 6 Rigsdagsmænd valgt i Ringkøbing Amt for Venstre, at der saaledes var Mangel paa Suppleanter. Denne Udvikling gaar videre, og den gaar ogsaa over til de to andre Omraader, og Udpegningen foregaar efter de samme Regler som i Øjeblikket. Jeg kan ikke se, at denne Regel, hvorefter man efterhaanden søger frem til det Sted, hvor der er flest urepræsenterede Stemmer, er vanskelig, i hvert Fald ikke den vanskeligste blandt de Regler, der findes i Valgloven. Det er en ganske logisk og klar Fremgangsmaade, hvorved man til sidst finder, hvor der er flest urepræsenterede Stemmer, og derefter tildeler det Omraade, den Amtskreds, hvor de fleste urepræsenterede Stemmer er, Suppleanten.

Der er ikke nogen Principændring i Lovforslaget, det er en rent teknisk Ændring, og vi, der tror paa Valgloven, vi, der mener, at den har virket heldigt, at den naar saa nær i Retning af Retfærdighed og Rimelighed og Logik som overhovedet muligt, kan tilsige Lovforslaget, saa vidt det staaar til os, en hurtig Gang gennem Rigsdagen og Støtte ved vore Stemmer, naar Afgørelsen skal træffes.

Om en enkelt Ting ud over dette vil jeg tale, da vi nu staaar ved Ændringer inden for Valgloven, der ikke er principielle, men som er nødvendiggjort af Tingenes og